

Ben Kuras tuší obrovský mezinárodní průšvih. Útok Číny na USA, Biden zcela mimo, Deklarace 16 politických stran proti přílišné integraci EU

- CZ24 News | 17. července 2021

ČÍNA/USA/RUSKO/EU: Čína rozvíjí mezikontinentální balistické střely schopné zasáhnout i několik cílů naráz. „V tomto případě by to tedy mohlo vykonat 1 450 zásahů na Spojené státy. A tím je Čína na cestě k předechnání Spojených států v raketové bojeschopnosti. Včetně, samozřejmě, jaderné,“ varuje publicista a analytik Benjamin Kuras s tím, že Joe Biden zatím řeší jiné „problémy“. V pravidelném shrnutí globálních událostí na ParlamentníchListech.cz Kuras informuje i o pokračujícím trendu cenzury v západní Evropě a průšvihů v Afghánistánu.

V těchto dvou týdnech se nám ve světě navršilo několik zajímavostí. Od už standardních výroků a kiksů Bidenových, přes pád Afghánistánu do rukou Tálibánu, čínské válečné přípravy, postupující islamizaci západní Evropy, po protesty konzervativních a populistických „stran“ proti „superstátu EU“ a jeho trestního tažení proti Maďarům. Začneme skoro už tradičně Bidenem. Co nám připravil tentokrát?

Definitivně ruší fond, který Trump založil na podporu „abrahámských mírových dohod“ Izraele se čtyřmi arabskými zeměmi, které byly zlatým hřebem Trumpovy zahraniční politiky a měly tvořit hráz proti sílící válkychtivosti Íránu. Na samotné už uzavřené dohody to zatím nemá vliv, Emiráty nejsou žádní žebráci, kteří by se bez amerických peněz neobešli. „Abrahámovci“ si vyměnili velvyslance a přímá letecká linka Tel-Aviv-Dubai je v provozu. Ale už to odradilo Omán, který se chystal následovat Emiráty a Bahrain, ale teď sdělil, že „na dohodu s Izraelem ještě není připraven“.

Bidenovo zrušení Trumpova aljašsko-kanadského plynovodu si vysloužilo žalobu kanadské firmy proti

americké vládě na odškodnění 15 miliard dolarů. To ještě navíc k žalobám 21 amerických států od Arizony a Texasu po Utah a Wyoming.

Kubánské protikomunistické demonstrace ve 32 městech skandující „ pryč s diktaturou“ a „ chceme svobodu“ jsou v Bidenově výkladu jen protesty proti nedostatečné lékařské péči státu o covidové případy.

Vítězství Tálibánu po odchodu západních jednotek prohlásil Biden za „nepravděpodobné“ - v době, kdy Tálibán už ovládá až 85 % afghánského území.

V průzkumech se většina Američanů přiznává k nevěře, že federální politiku opravdu řídí Biden. Ten si ale mezitím udělal čas na pokus zabránit Pensylvánii v provedení senátního forenzního auditu výsledků prezidentské volby ve Philadelphii, který tam nařídil předseda pensylvánského senátního výboru.

Biden se taky chová, nebo každopádně mluví, znatelně pročínsky. Nejnověji se vyznamenal návrhem, aby Spojené státy víc napodobovaly čínský systém státních financí. Zlolační komentátoři stále štourají, co z toho Biden má nebo měl. A nejnověji vystrachali jakési Biden Center při Pensylvánské univerzitě, které pořádá vzdělávací akce o Číně a dostalo od zahájení jeho volební kampaně přes 50 milionů dolarů z různých čínských zdrojů. No a my víme, že v Číně se sotva najde nějaký bohatý zdroj, který by nebyl napojen na komunistickou vládu.

Přitom Čína stále zrychluje zbrojení a přípravy na válku. Ke stému výročí komunistické strany premiér Si Ťin-pching slíbil, že Čína brzy ovládne svět. Otevřeně už hlásá připojení Tchaj-wanu a vyhrožuje Japoncům. Nedávno se v čínské poušti objevilo 145 nových raketových odpalovacích ramp pro nejmodernější rakety. Co je to za zbraně?

Američtí vojenští analytici je uvádějí jako DF-41, což jsou mezikontinentální balistické střely nesoucí až deset hlavic schopných zasáhnout několik cílů naráz. V tomto případě by to tedy mohlo vykonat 1 450 zásahů na Spojené státy. A tím je Čína na cestě k předechnání Spojených států v raketové bojeschopnosti. Včetně, samozřejmě, jaderné.

Ale vyhrožuje obsazením nejen Tchaj-wanu - k tomu už zveřejnila třífázovou strategii okupace. Taky už ohrožuje Indii na sporných hranicích v Himálaji, kde rozmístila asi 50 tisíc vojáků a má vypracovanou strategii okupace sporného pohraničí. Už tam bylo několik přestřelků. Na jejím seznamu chystaných okupací jsou i sousední Bhútán a Nepál. A připravuje se „spojenectví“ s Afghánistánem.

A Západ místo toho, aby se s Čínou poměřoval vojensky, a třeba i ekonomicky, se ji pokouší nutit k dodržování lidských práv, jak si je představuje u sebe doma. Jde především o národ islámských Ujgurů, kteří jsou po statisících věznění a mučení v koncentracích a využívání k otrocké práci, perzekvováni za používání vlastního jazyka a národních či náboženských zvyklostí. O kolik lidí se jedná a co se jim děje?

Podle zpráv Radia Liberty jich je vězněn téměř milion, což by byla desetina národa. Ostatní mají znemožněno cestování a jsou jim vymývány mozky komunismem a loajalitou ke straně a vládě. Občas se objevují i zprávy o odebírání orgánů, podobně jako členům hnutí Falun-Gong. Západní státy (EU, GB, USA a Kanada) zavedly jakési mírné sankce na čínské komunistické funkcionáře jako zákaz přicestování. Ale absurdní na tom je, že Organizace islámské spolupráce (OIC), sdružující 57 islámských zemí, teď vydala společné prohlášení chválící Čínu, jak „pečuje o své muslimské občany“ a těšící se „na další spolupráci OIC a Lidové republiky Číny“. Sousední islámské země (podle Radia

Liberty) s Čínou kolaborují na navrácení ujugurských uprchlíků. Čínské zacházení s Ujgury odmítl odsoudit i bývalý kapitán anglického kriketového týmu a nyní islamistický premiér Pákistánu Imran Khan.

Zatímco Čína své muslimy „odislamizovává“, západní Evropa se vesele islamizuje, dá-li se tak soudit ze dvou dost významných rozsudků v Belgii a Nizozemsku.

V belgickém městě Mechelen byli na šest měsíců vězení odsouzeni čtyři občané za pokojné držení nápisu „zastavte islamizaci“, ale podle soudu za „podněcování nenávisti a násilí proti muslimské populaci“, neboť jejich plakáty „měly za cíl vštěpovat strach a nenávist společnosti přesvědčováním diváků, že islám by mohl v budoucnu dominovat ve Flandrech“. Do belgického parlamentu mezitím kandiduje strana zvaná ISLAM s programem „proměnit Belgie ve stoprocentně islámský stát do roku 2030“.

V Nizozemsku nejvyšší soud potvrdil rozsudek nad poslancem Geertem Wildersem za „urážku Marokánců“, kterou spáchal ve své volební kampani otázkou k voličům „chcete tu Marokánce?“

Itálie (kam stále připlouvají armády afroislámských mužů vojenského věku) se policejně a soudně ještě brání: zatkla nedaleko na Bari čtyři muslimské italské občany za financování Islámského státu a islamistických skupin v Sýrii. Šlo o převody více než milionu eur.

Rakušany pobavil jejich ministr vnitra výrokem, že „islamisté nejsou muslimové“.

V Británii se šíří nákaza z Ameriky importovaným mentálním virem zvaným „woke“, což by česky znamenalo něco jako probuzený nebo uvědomělý, tedy pokrokový. Je provázena přepisováním dějin, umlčováním a vylučováním osob vyslovujících názory nejen nepokrokové, ale už i nevyslovující názory žádné, když by měly vyslovovat ty pokrokové. V průzkumech se projevují i silící sympatie se socialismem. Jak je to možné, když s velkou většinou vládne pravicová Konzervativní strana, zatímco levicová Labour se nedokáže vzpamatovat ze své porážky?

Je to asi věc generační a taky rozdíly velkoměsta versus venkovu. A podobně jako v Americe je „wokismus“ záležitostí vzdělanců, tedy lidí vzdělávaných už po několik desetiletí levicově. Připomeňme si, že na vítězství konzervativců se podílela dělnická třída spíš venkovských oblastí. Tam polovina obyvatel nikdy o wokismu neslyšela, a když slyšela, neví, co si pod tím představovat. Jenže wokismus převládá v učitelské profesi a je jí vzdělávána už ta generace nejmladší. Učitelská odborová organizace National Education Union, s bezmála půlmilionem členů, jim přikazuje měnit současný stav školství „utvářený kolonialismem a neoliberalismem“ na vzdělávání dětí v antirasismu a vědomí „bělošské privilegovanosti“. Současné vzdělání „postrádá poctivost a transparentnost a zamlčuje britský imperialismus a rasismus v britském školském systému a ignoruje historii z jiných částí světa“. Nejnovější instruktážní zpráva NEU zdůrazňuje „naléhavost dekolonizace vzdělání“. Doporučuje vyškolování aktivistů, kteří by „bělošskou privilegovanost a kolonialismus zviditelnili v každém předmětu a ve všech fázích vzdělávání“. Doporučuje, aby „specialisté školili učitele ve věcech bělošství, antirasismu a vytvářeli nástroje pro kritickou sebereflexi a chápání systému“. Školy by se měly „posunout za diverzifikaci literatury ke kritickému pohledu na ideje a znalosti a transformovat pedagogické metody“.

Já jsem si kdysi myslíval, že angličtina je svou pragmatickou precizností neschopná tvořit takovéto marxistické bláboly. Ale s vydatnou pomocí američtiny předčila i to, co si pamětníci komunismu pamatují z debilizace češtiny.

A souvisí s tím ještě jedno zjištění: následkem názorové vyhraněnosti wokismu 28 procent Britů

přestalo komunikovat s někým za to, co někdy řekl nebo napsal on-line. U generace 18-29 je to 53 procent. Zdá se, že názorová výměna a argumentace skončila a bez ní demokracie nemůže fungovat.

Do toho přichází v parlamentu projednávaný návrh zákona, který by mohl zavést algoritmy řízenou cenzuru internetu. Tak jej alespoň komentují některá internetová média, někteří poslanci a z médií třeba Index on Censorship. V čem spočívá jeho nebezpečí cenzury?

Jmenuje se „Online Safety Bill“ čili „zákon o bezpečnosti internetu“. Navrhuje vysoké pokuty až do 10 % celosvětové tržby u v Británii používaných internetových serverů za nekorektní příspěvky třetích stran, tedy včetně diskutérů na sociálních sítích. Výjimky by se vztahovaly jen na profesionální novináře, právníky a politiky. Všichni ostatní by podléhali de facto cenzuře, neboť servery by se před pokutami musely chránit vymazáváním. Přičemž nikdy přesně nebudou vědět, jaký příspěvek je ještě korektní a ne už nekorektní, takže si nastaví algoritmy na vymazávání všeho, co by někdo za nekorektní mohl pokládat. Bizarní na něm je i to, že zákon prosazuje i jinak hodně konzervativní ministryně vnitra Priti Patel.

A nejbizarnější je, že s takovým zákonem jako první přichází zrovna Británie, kde se svoboda slova zrodila. Ale z EU přichází pro konzervativce, patrioty a národovce dobrá zpráva. Deklarace 16 politických stran proti přílišné integraci EU. Ta EU označuje za „nástroj radikálních sil usilujících o vytvoření superstátu“.

Jejími iniciátory byli Orbán a Salvini, přidala se k nim Le Penová, a pak už se to spustilo. Polská Právo a spravedlnost, rakouští Svobodní, Španělská Vox, Vlámský Blok. „Přehnaná moralistická aktivita EU nedávných let nabrala nebezpečnou tendenci zavádět ideologický monopol,“ píše se v deklaraci. „Používání politických struktur a zákonů na vytváření superstátu a nových společenských struktur manifestuje nebezpečné a invazivní sociální inženýrství, jaké známe z minulosti a jaké musí vyprovokovat legitimní odpor,“ neklade si deklarace servítky. Vyzývá, aby se respektovala kultura a historie jednotlivých států, ctílo judeo-křesťanské dědictví a společné hodnoty, které evropské národy sbližují. Rodina je základní prvek společnosti, politika pomáhající rodinám zastavit úbytek populace má mít přednost před imigrací. EU by se měla reformovat na soustavu pravomocí jednotlivých členských států. Signatářské strany plánují na podzim společnou konferenci.

A nakonec tedy zase něco absurdně komického. Ale pořádně.

Tažení Evropského parlamentu proti maďarskému zákonu zakazujícímu propagaci LGBTQ ve školách předsedá maltézský europoslanec Cyrus Engerer, který byl v roce 2014 odsouzen za šíření gay porna.

A první anglikánská transžena, farářka Sara Jones, přišla s teologickým objevem, že „Bůh je nebinární“. Biskupové nad tím chvíli kroutili hlavou, ale nakonec jí dali kněžské vysvěcení, když si připomněli, že to vlastně skoro ladí se rčením arcibiskupa Welbyho, že „Bůh není ani muž, ani žena“.

Zdroj: parlamentnilisty